

בן. מה זה אומר לכם?

אכן זו הדוגמא הקלאסית לדומם. משהו שלא זו ולא מביע, משהו בגוונים חיר

ורים... דבר קשה ולעיתים מסוכן.

אבל כשגילה הכניסה אותי לחדר העבודה שלה, למדתי שאבן היא לא רק דומם, בכלל לא. אצל גילה האבנים מדברות וגורמות לך לדבר, האבנים לא זזות, אבל הן גורמות לך שמהו בתוכך יזוז ויטוע. כי החדר הקטן של גילה מכיל הרבה אבנים, בהרבה צבעים, וצורות וגדלים, עד שאתה תוהה אם בכלל יש להן קשר עם האבן הקלאסית.

בארון ויטרינה פינתי מונחות אבנים מהמסות ביופיין. אבנים ירוקות עגולות גדולות, אבן שחורה זוהרת ולא מלוטשת, 'פרוסות' של אבנים בגוונים נפלאים, אבן שנראית כמו חלקי זכוכית צהובה שנשברה והדביקו אותם זה ליד זה. זו האחרונה מוכרת לי...

"מוכרז" שואלת גילה ואני עדיין לא זוכרת מנין, היא עוזרת לי: "האבן הזו נמצאת בהרבה חנויות ליד הקופה, זו היא אבן להצלחה."

גילה מוציאה ענף יבש מן המדף התחתון, היא מפנה את החתך שלו אלי, ואני מגלה כי כל התוך של הענף הוא אבן שחורה!

גילה ממשיכה להראות את יפי הבריאה, היא פותחת לי קופסאות אבנים ואני תמהה: 'מה עושה שם קובית סתכת? כמו קוביה של חמש אבנים גדולה...'

"זו היא אבן, אבן השמחה" אומרת לי גילה. האבן הזו ראיתי אותה אחר כך גם בסלון, שם היא היתה נראית כמין קיבוץ של קוביות קטנטנות מוכס פות.

ויש שם עוד המון אבנים נפלאות בשלל צבעים, כחולות-טורקיז מרגיעות, חומות, זוהרות, ורודות, אדומות, צהובות...

על הקירות לוחות, תמונות, של אבנים, כאשר ליד כל אבן מצוין כוח הריפוי שלה, ובלוח מצולם אחר, כתוב תחת כל אבן, התבנית הכימית שלה וארץ המוצא שלה. וישנה עוד מסגרת קטנה ובה אין כל אבן, רק תפילה קצרה, תפילת הרופא.

כי אל החדר של גילה, באים אנשים רבים, עם מצוקות שונות, וכאן הם נפתחים ומספרים ומדברים. וגילה, שהיא אישה עם לב רחב, ויודעת להקשיב, שומעת ומנסה לעזור, דרך האבנים כמובן. היא מקשיבה לכל סיפורי החיים, לודויים העצמיים, אבל נזהרת שלא להשבר בעצמה מהצרות של האחרים. היא צריכה לעבוד הלאה.

דרכה של גילה הגומולגית, מחנות תכשיטים בתל אביב ועד לחדר הקטן בבני ברק שבו היא מטפלת באנשים, משובצת באבני חן. אבנים של אמונה ובטחון, אבנים של ריפוי, אבנים סגוליות, עולם מופלא שיצר הבורא יתברך. על הדרך, על האבנים וגם על המקורות - בכתבה שלפניכם

מה זה גומולוגיה?

גילה היא בעצם גומולוגיה. מה זה?
"זה דוקטור לסבלות" צוחקת גילה "לכל מקום שאני הולכת עלי לסחוב אבנים רבות וכבדות... אבל חוץ מזה גומולוג הוא אדם שעוסק בתורת אבני החן. (ג'ס'אבן יקרה.)

מה כבר אפשר לעשות עם אבנים? אפשר הרבה. המשטרה למשל מחפשת לפעמים את הגומולוג לא כדי לתפוס אותו, אלא כדי להעזר בו.

"פעם בחודשיים אני הולכת למשטרה", מספרת גילה "הם אוספים את כל הסחורות הגנובות שלהם, לפני שהם שולחים אותם לבתי משפט ולמכירות פומביות, והם צריכים הערכה של גומולוג לגבי התכשיטים ואבני החן שבין הסחורות. הם נעזרים בי גם לגבי דרישות של אנשים, אנשים יכולים לומר שגנבו להם הון תועפות, כאשר זה לא תמיד ככה...

מי עוד צריך אותי? יהלומנים למשל. כשיהלומן רוצה להשקיע במקום חדש הוא מברר אצלי האם זה משתלם לו. למשל הוא היה קונה את היהלומים שלו במכרה אחד ועכשיו הוא רוצה לעבור למכרה אחר, הוא רוצה לדעת מה ערך היהלומים שם? מהו הברק של היהלומים מהמכרות באזור הזה? האם המחיר שווה?

אבל גילה היא לא רק גומולוגית בשביל הערכות. גילה היא גם מרפאת באבני חן והיא מעריכה, בוחנת ומרפאה את נפשו של המטופל.

פעם, כאשר ראתה גילה את אחת מרביניות בני ברק

המפורסמות כשהיא מקבלת אנשים, היא התפללה לה שגם היא תזכה לעזור לאנשים. "להיות רבנית, אני לא יכולה" אמרה גילה "אבל תמצא לי דרך אחרת".

והקב"ה נתן לה. גילה, דרך האבנים והכחות שחנן אותם הבורא יתברך, עוזרת לאנשים רבים רבים.

גילה שהיתה חילונית במלוא מובן המילה, הגיעה בצירוף מקרים מופלא אל הרבי מליובאביץ בניו יורק, ולמרות היותה אשה מן האקדמיה ושכלתנית, נשבתה בקסמי עיניו החודרות. לאחר זמן קרתה לבתה תאוונה נוראה והיא נפצעה אנושות, היא שכחה מן הפגישה ההיא, נזכרה בחב"דיניק שהביא אותה ל"77. היא צלצלה אליו ותפילת הרבי וברכתו אכן פעלו את פעולתם והבת שבה לחיים ולבריאות.

לאחר מספר חודשים הגיע אותו חסיד חב"ד לארץ, הבאנו אותו הביתה והיכרנו לו את הבת שקמה לתחיה. לא ידענו למה הוא לא רוצה לאכול אצלנו כלום 'קניתי עוגות של עלית, זה כשר' אמרתי לו, אך הוא רק ביקש: 'יש לך כוס חד פעמית?'

אחרי כל השמחה, הוא שאל אותנו: 'תנידו, כתבתם לרבי תודה?'

בושנו ונכלמנו. איך לא חשבנו על כך?

היום, כאשר אנשים באים הנה ובאמת נושעים בדברים גדולים כאלה, נפקדים, מתגברים על סיוטים, מחלימים ממחלות ולא אומרים תודה, אני אפילו לא מחכה לזה, אני זוכרת שאני לא אמרתי תודה למי שבזכות ברכתו קבלתי את הבת שלי, הדבר הכי חשוב בחיים שלי.

ישבנו מיד וכתבנו פקס תודה. הוא תיקן לנו מילים וביטויים. אז גיליתי לראשונה שהשפה הדתית היא עברית אחרת. אני לא ידעתי מה זה בס"ד, מה זה שליט"א, הייו וכו'. עד שלמדתי את כל הקיצורים של הצבא, הייתי צריכה ללמוד שפה חדשה...

בקיצור, שלחנו את הפקס אחרי התיקונים שלו. ולבושתנו כי רבה, אחרי זמן קצר קבלנו תשובה, בפקס הוא ברך את הבת בעוד הרבה ברכות, ובשולי הפקס נכתב: "מציע לשמור שבת".

לא ידענו מה לעשות עם זה, רצינו להתייחס לבקשה שבאה ממי שנתן לנו דבר גדול כל כך. התקשרנו לבית חב"ד קרוב, והאישה הנחמדה שם אמרה לי כי ישנה רבנית פלוגית שמוסרת שיעור בהלכות שבת. רבנית? זה היה נשמע לי מוזר, אצלנו יש מרצות או דוקטוריות שנותנות הרצאות...

יצרתי קשר עם הרבנית והיא אמרה כי השיעור נמסר ביום רביעי בערב.

'איזה מזל, ביום רביעי בערב אני לא מרצה' אמרתי לה. 'לא, זה לא מזל, זו השגחה פרטית' היא ענתה לי במילים לא ברורות לי.

'אחרי השיעור אני אדע לשמור שבת?'

שאלתי אותה בתמימות, והיא צחקה בחביבות. הגעתי לשיעור, וכמובן שלא הבנתי כמעט מה שדובר בו. למרות זאת, אחרי רבע שעה של הקשבה הרגשתי כי הנשמה שלי הגיעה הביתה, השתלטה עלי הרגשה מתוקה ונפלאה. לשמחתי הרבה קרה לבעלי בערך אותו דבר, הוא הדומיננטי שבינינו והוא משך אותי אחרי, באמת לא ידענו עדיין מה זה לשמור שבת, אבל ידענו שאנחנו רוצים לשמור שבת.

השוק הגדול היה לבוא לבית הכנסת ולגלות שבן אדם בארץ יכול לעבור את כל מוסדות החינוך, ולא לדעת מה זה "סודה אני". "שמע ישראל", חשבתי שאנשים אומרים רק כאשר הם קופצים לאש, כמו בסיפור על חנה ושבעת בניה. בסך הכל גרתי ברמת גן, סמוך לבני ברק, אבל אף פעם לא חשבתי שיש לי מה לעשות בבני ברק".

תחילת הדרך ותחילת הגילוי

גילה מרגישה כעת שליחות כשהיא פה בבני ברק: "אני חושבת שזה הוא אחד התפקידים של בעלי התשובה, לעזור את החרדים להעביר את היהדות הלאה, כי החילונים באמת לא יודעים כלום מהמסורת היפה שיש לנו: "לכה דודי", הדלקת נרות, אם אישה היתה יודעת מזה, את יודעת מה שזה היה עושה לה? גיליתי את ברכת "אשר יצר", הדפסתי אותה במחשב, תליתי אותה במסדרונות באוניברסיטת יטה, ואנשים התרגשו.

אני ממש מרגישה שליחה בחלק הזה. אנשים חושבים שמי שחוזר בתשובה זה בגלל שהוא היה שריר במצוקה או יצא מבית הסוהר. ואני דוקטור מהאוניברסיטה וחוזרת בתשובה, זה לא מסתדר להם. 'תנידי את מורידה את המטפחת לפני שאת הולכת להרצות?' שואלים אותי. 'לא, אני מרגישה שאני עם כתר' אני עונה להם.

התלמידים שלי אומרים תמיד: 'היא דתיה, אבל היא משהו יוצא דופן' ואני אומרת להם נחרצות: 'לא, אני לא יוצאת דופן, פשוט אתי באתם במגע'. כשיש דלת פתוחה, אין שגאה, וכשאנחנו מדברים מתוך אהבה, אין חיכוכים. הם לא יודעים, הם תינוקות שנשבו. אני באתי משם, ולכן אני כואבת איתם.

החזרה בתשובה החזירה את גילה אל האבנים או את האבנים וכוחן המקורי לגילה:

"כשהתחלנו את דרכנו ביהדות, למדנו בעלי ואני את פרשת השבוע עם פרושו של רבינו כחיי. הגענו לפירוש רבינו בחיי בפרשת תצווה, בנושא החושן, ואז אמרתי לבעלי: זה מוכר. כתוב

אבני החן במקורות

"מעולם לא הייתי מגיעה לעיסוק שלי היום, ריפוי באבני חן, אם לא הייתי חוזרת בתשובה." אומרת גילה "כי כשאדם עוסק במדע הוא צריך שהכל יעבור הוכחה מעבדתית. דברים שהם אוטוריים או שאין להם הוכחה מדעית, זה לא שייך. כשעבדתי בבורסה, היו מגיעים אלי לפעמים רבנים, שביקשו ממני אבן אודם, רובי, לאישה יולדת. הוא רוצה אבן אודם? בבקשה, אני הייתי בודקת לו אבן שתהיה אבן אודם ולא אבן אדומה אחרת... היום אני יודעת לצטט את רבנו בחיי שאמר שאישה הנשאת את אבן האודם, לידתה קלה עליה, אבל אז זה היה בשבילי עוד סיפור מעניין לחזור איתו הביתה..."

■ ואיך את יודעת שהאבן שאת קוראת לה אודם היא אבן אבן האודם שבמקורות?

"במקורות שלנו יש סימנים נפלאים על כל האבנים. היסודות והאבות לכל האבנים ממוקמים בשנים עשר אבני החושן. על שלוש אבנים מאבני החושן, יש חילוקי דעות, אבל גם עליהן בסך הכל חלוקים אם זו אבן זו או זו, ועדיין זה לא מפרע."

יש אבן שכתוב עליה הרבה במקורות, תמיד אנשים מחפשים אותה, אבן יקרה יחסית, קוראים לה: "עין החתול". כתוב שהיא מביאה לעשירות. "עין החתול" זה לא ממש שם של אבן אלא שם של תופעה: פס זוהר שעובר באבן, ונראה כמו עין של חתול (על אותה דרך יש: עין הנמר, עין הנץ, עין השור) ומכיר ון שזה יכול להיות בכמה משפחות של אבנים, איך תדע מי זו האבן שכתובה במקורות? אז יש לנו סימן שמוכר במדרש תלפיות: לשים בד פשתן על האבן ולשרוף אותו, הפשתן ישרף, אבל מעל האבן הוא לא ישרף. ואכן יש אבן אחת שעונה על הבדיקה הזו, אבן עין החתול ממשפחת הקריזוברילים. היום אנחנו בודקים את רוב האבנים במעבדה, כי אנחנו יודעים שאנחנו צריכים להשיג את עין החתול ממשפחת הקריזוברילים, ולא עין החתול קוורץ.

יש לנו עוד סימנים. אני הייתי בעלת תשובה טריה כשהתחלתי לעסוק בזה ובדקתי גם במקורות אחרים. גיליתי שהתגליות שם חופפות למקורות שלנו. גם בחפירות במצרים מצאו פפירוס ועליו כתוב על האבנים, אותן אבנים שמצויות אצלנו במקורות, עם אותם השימושים! אותו דבר בספרות יון ורומי. וכמוכן במזרח הרחוק, מקום שם הרפואה המשלימה התחילה, משתמשים גם באבנים הללו, כך שזו לא בעיה לדעת מה האבן הנכונה.

בפרשת תצווה, בספר שמות, רבנו בחיי כתב כך: "ודע כי נמצא כתוב בספרי חכמת הטבע כי כל האבנים היקרות שהם עיקריות ושורשיות אינן אלא י"ב והם אבות לכל שאר האבנים, וכל השאר מיני יהן, ענפיהן ותולדותיהן..." ואחרי כן הוא מפרט את שנים עשר אבני החושן, מהותן והאבחנה ביניהן. "שהרי אין לך כל אבן ואבן מן האבנים היקרות שלא תמשך כח עליונים כעניין שנאמר בעשבים..." כל האבנים שאת רואה כאן, ואני מטפלת רק באבנים תורניות, יוצאות מאבני החושן. אומרת גילה. "הרעיון של משפחות הוא דבר מאד מדעי ומה מפליא לראות שמשפחות האבנים במדע הן בדיוק אותן משפחות של אבני החושן (כאשר כל אבן מסמלת משפחה)."

בעיון ב"רבנו בחיי" אתה מוצא כי כל שבט קיבל את האבן המיוחדת לו על פי התכונות שהיו לו או שהוא היה צריך לאותה תכונה.

ובילקוט מעם לעז (פרשת תצווה) מובא גם כן העניין הזה בהרחבה, ובילקוט מספרים אחרים גם כן.

בספר "שלטי גיבורים" לרבי אברהם הרופא (שמוכר במדרש תלפיות) מובא גם כן הרבה על תכונות האבנים וסטולותיהן.

כן, יש לי יכולות במיתרי הקול, שכבר כל העולם נתן לי עצות איך להפטר מהן והן עדיין דבקות בי, אבל איך היא יודעת?

האבחון ממשיך ואני מרגע לרגע מרגישה שקופה. האבנים מספרות את סיפורי...

"האיבחון הוא חלק חשוב מאד בטיפול עם האבנים." אומרת גילה "דרך האבנים אתה מגלה ומברר לעצמך את הבעיות השונות שלך, ואתה מעז לרבר עליהן. האבחון עוזר למאבחן לשאול שאלות. על בסיס האבחון בתוספת השאלות מקבלים תמונה של מה שקורה לבן אדם..."

■ אז את בעצם פסיכולוגית?

"כשאדם רואה מה הוא בחר, קל לו גם להיות הפסיכולוג של עצמו." עונה לי גילה.

"לאחרונה העברתי שיעור לנשים. בסוף השיעור הצביעה אחת הנשים ואמרה: "יש לי בעיה גופנית, אם אני אעשה איבחון, תראי את זה?" נתתי לה לנסות...

היא ניגשה לבחור אבנים, וכולן ישבו דרוכות. מיד כשראיתי את האבנים, אמרתי: "איפה המשאף שלך?"

זה דבר שהיה ברור שכולם יודעים עליו, ולכן ידעתי שאני יכולה לשאול אותה בקול רם. האבנים שהיא בחרה התאימו בדיוק לחולה אסטמה. מלבד האבן של האסטמה, היא בחרה גם אבנים לריאות, למערכת אף-אוזן-גרון וגם אבן שמאד מאזנת רגשות ועוזרת לשמור על מצב רוח.

"אשה אחת הגיעה אלי עם בעיה של פחד בורא, היא פחדה אפילו לבחור אבנים. היא היתה היסטרית מפחד על הילדים שלה, היא פחדה להשאר עם הילדים לבד, היא פחדה שילכו לבד, והכל היא החניקה. מאז שהיא באה אלי היא השתנתה לחלוטין, היא עד היום בקשר איתי, היא רגועה הרבה יותר, אבל במקרים מסוימים שוב מתגבר בה הפחד, והיא מעיזה לדבר איתי עליו."

■ איך את אומרת לבן אדם: אתה היסטרי, אתה בדיכאון, אחרי שאת רואה את זה לפי האיבחון?

"אני מחלקת את האבנים לפי מרכזי האנרגיה בגוף, ומראה לאנשים היכן הונחו רוב האבנים הנבחרות, ויחד איתם אני מגיעה למסקנה. למשל במקרה של האישה הזו, אמרתי לה: 'את רואה שהכל מתרכז פה, בלב, שתי שורות של אבנים נמצאות באזור הלב, את לקחת הרבה הגנות על אזור הרגש, זה מראה שהאזור הזה מאד גועש, הוא עובד קשה, יש לך הרבה חששות..."

אבן לשיכוך מריבות

האבנים יכולות לעזור בקשיים יומיומיים ופשוטים כמו לחץ ומריבות של ילדים, ובדברים אקוטיים ממש.

באחד מבתי החולים לחולי נפש בארץ יש לגילה והאבנים שלה דריסת רגל. גם אל המחלקות הסגורות נכנסות האבנים ומתקבלות שם באהבה רבה. כך זה במחלקה לחולי מניה-דפרסיה, האנשים הלוקים במחלה הזו הם נורא עליונים ושמחים, הם מרגישים את עצמם מלכי העולם, ואז הם נופלים לדיכאון, על גבול האפסיה. מצבי הרוח שלהם תלויים במינרל הליתיום, מינרל זה צריך להיות מאוזן בגוף, וכאשר הוא לא מאוזן קורות התופעות של המניה-דפרסיה. האנשים החולים מקבלים ליתיום בכדור. במחקרי באבנים מצאתי את המינרל הזה באבן שנקראת

צריכה לעשות על זה דוקטורט, יש היום יותר מידי מטפלים לא קונבנציונאליים שאין להם מספיק ידע או תעודה מתאימה. בקשתי מן האוניברסיטה בסאן פרנסיסקו שיתנו לי לעשות דוקטורט על הנושא. קבלתי את האישור וגם את התנאים לערוך מחקרים מקיפים במחלקות בבתי חולים במרכז הארץ. הנושא נקרא כך: קריסטלים ומינרלים לשרות האדם כמרפא לגוף ולנפש."

כד בבד התחילה לטפל באנשים ולהביא מזור לגוף ולנפש...

מרגישה שקופה

"תנסי בעצמך" אומרת לי ד"ר גילה גבריאולוב ומורה לי לעבור ולבחור אבנים מתוך תאים קטנים. "תלכי תא תא, ותקחי את מה שקורץ אליך, מה שמדבר אליך, תשתדלי לא לחשוב." אומרת גילה. אני בוחרת שמונה אבנים בערך, גילה לוקחת אותן, ומסדרת אותן בסדר מסוים. "את מאד שכלית" היא אומרת לי "זרק רגע, יש לך אולי בעיה בגרון?"

כאן על האבנים. עיינתי בעוד מפרשים, ומצאתי דברים שהתאימו לי מאד מבחינה מדעית. נהייתי לראות את זה, אבל עדיין לא חקרתי יותר. באותה עת למדתי במדרשה בבני ברק שיעורי יהדות. הרב שמנהל את המדרשה שאל אותי אם אוכל להעביר קורס לנשים במקצוע שלי: טומולוגיה. נעניתי בשמחה והכנתי תוכנית ללמד אותן על סוגי אבנים, סוגי מתכות, מה ההבדל בין פנינה לפנינה, מה ההבדל בין 18 קרט ל-24 קרט. אך אחרי השיעור הראשון הגיעו אלי נשים ואמרו לי: "לא זה מה שרצינו..."

הן רצו שאומר להן שאבן פלוגית מניחים על המצח כשחולים ואבן פלמונית מרפאת כאבים... אז הבנתי שבבני ברק זה מן הדברים המקובלים שיש גמ'חים לאבני ריפוי.

דרך הקורס הזה עשיתי הסבה. התחלתי ללמוד המון על טיפול באבני חן. למדתי, חקרתי וניסיתי והעברתי את התוצאות בקורס. במשפחה צחקו ממני אז. כאב למישהוא הראש - שמתו לו אבן... צחקו, אבל זה עוד...

החלטתי שאם אני רוצה שזה יהיה רציני, אני

טורמלין אבטיח, שמה בא לה בגלל המראה שלה, היא מבחץ ירוקה ומבפנים ורודה. עשינו ניסויים איך לתת לאנשים האלו את האבן בתור תרופה. מי שמתחבר לאבן, לוקח מן האבן רק מה שהגוף והנפש שלו צריכים, אין לו תופעות לוואי. הבעיה הנוספת, הידועה, של הרפואה הקונבנציונאלית היא, שהיא מספלת בבעיה אחת ולא בכלל האדם, וכאן גם נמצאת המעלה של האבן ים. האדם החולה יקח יחד עם הטורמלין אבטיח, אבנים נוספות: אבן שתשפר לו את היחסים עם עצמו, אבן שמנטרלת מחשבות שליליות וכדו'. האבנים הללו תאזנה אותו - ואז הוא אולי אפילו לא יחזור למחלקה לאישפוזים חוזרים...

ישנה אבן יפה מאד, סגולה ירוקה, היא מכילה פלואור, במקום לטטוף את הפה במי פה, שמים את האבן במים למשך הלילה ובבוקר מנגרים את המים, וכן גם בערב (לפי הוראות מדויקות יותר). הפלואוריד עוזר לבעיות רבות בפה.

אנשים שלא יכלו להרדם בלי כדורי שינה, אחרי שלקחו את האבנים הסתאימות נגמלו מן הכדורים. הייתי המומה לראות בבני ברק, שאנשים צעירים לוקחים כדורי שינה, הם מקבלים אותם בבית המרקחת בלי מרשמים! הצלחתי לגמול כמה אנשים מן הכדורים המיותרים האלו ואני מרגישה שזכיתי.

שרה היא תלמידה של ד"ר גבריאלוב ועוסקת גם כן באבנים, היא מספרת לי כי לכל ילד במשפחה שלה יש את האבן שלו. והאבן הזו היא לא מסוימת מאד, לא פעם האבנים מתחלפות.

"אם אני רואה שהילד לא מרגיש טוב, אני מביאה לו את האבנים והוא מוציא את האבן שמושכת אותו. מיד אני יכולה לאתר את הבעיה: דלקת, עצירות, או עצבנות נפשית. כשאני רואה את השכנות שלי רצות לרופא ומלעיטות את הילדים באנטיביוטיקה, אני ממש מרחמת עליהם. הקב"ה נתן בטבע רפואות לכל דבר, למה להרוס את הגוף בהתערבות התרופות?"

ברור שצריך תרופות אבל לא על כל מחלת ילדים. חבל, חבל שאנשים לא משתמשים באבנים... "ילדים מתחברים לאבנים בצורה נפלאה." מספרת ד"ר גבריאלוב "פעם היה לי מטופל, בן של איש חשוב, שמיד נצמד אל האבנים שנותנים בטחון עצמי. ואכן הילד הזה היה זקוק להן מאד, הוא היה כזה שתמיד היה נדמה לו כי מאחורי כל עץ מסתתר כלב..."

היו לי כמה מקרים שילדים בני שלוש פלוס חזרו להרטיב. הורים נטו לשייך את זה לקנאה באח קטן. באחת הפעמים הופתעתי לגלות באבחון שהקנאה לא היתה באח הקטן אלא באח היותר גדול. האח הגדול התיחס אליו פחות יפה ממה שהוא מתיחס לתינוק, וזה הפריע לו מאד."

יש אמהות ששמות את אבני הקוורץ הסגולות בחדר הילדים, והמריכות של הצאצאים שוככות. נראה לי שהרבה אמהות רוצות לרוץ לקנות את האבן הזו, אבל קודם אתם ודאי רוצות לדעת: איך זה עובד?

למה זה עובד?

"שמעת פעם על ילדים שמגודים סיד מהקיר? למה הם עושים זה?" שואלת ד"ר גבריאלוב. "כי חסר להם סידן." "הם יודעים שחסר להם סידן? לא. הם יודעים

"אשה אחת הגיעה אלי עם בעיה של פחד נורא, היא פחדה אפילו לבחור אבנים. היא היתה היסטורית מפחד על הילדים שלה, היא פחדה להשאר עם הילדים לבד, והכל היא החניקה. מאז שהיא באה אלי היא השתנתה לחלוטין, היא עד היום בקשר איתי, היא רגועה הרבה יותר, אבל במקרים מסוימים שוב מתגבר בה הפחד, והיא מעיזה לדבר איתי עליו."

שבקיר יש סידן? לא. אז למה הם נמשכים לקיר? האנרגיה מושכת אותם. כך היא בקצרה, דרך פעולתן של האבנים. באבנים אצורה אנרגיה וסי שחסרה לו אנרגיה מסוימת נמשך לאבן שיש בה אותו סי. ואם יש לאדם עודף אנרגיה הוא ימשך לאבן שתאזן לו את האנרגיות.

המוח מתרגם את ההרגשה שלנו לצבע, כך שבעצם את בוחרת אבנים צבעוניות לפי מה שאת רוצה...

האבנים זה לא קסמים. האבנים יכולות לתגבר בנו דברים שכבר נמצאים, צריך רצון, צריך מוטיבציה. האבנים עובדות על אינטראקציה של אנרגיית.

ה. חולת אלצהיימר נראתה כמי שכבר אין לה בכלל מוטיבציה, סצבה הפיזי והנפשי היה ירוד, אבל כשנפגשה עם האבנים, היא נקשרה אליהם, ובכוח הרצון היא הגיעה להרבה.

"העלנו את ר. בכוחות משותפים לבית" מספרת גילה "כשנכנסה לחדר היא ישר התחברה לאבנים. היא בחרה אבנים כאלו שמשפרות את היכולת המחשבתית, שיפור הריכוז והזכרון, אבן שמקרקעת אותך מבחינה מחשבתית ועוד.

בימים הראשונים בתה היתה איתי בקשר טכני: איך להוריד? מתי להניח וכי' ואז היתה דממת אלחוט, לא ידעתי מה קורה איתה. אחרי חודש

וחצי התקשרה הבת ואמרה לי: את נתת לי את אמא שלי בחזרה במתנה. אמא היא הלכה איתנו לחתונה, היא התחילה לחייך!"

יש שהאבנים מרפאות, והרבה פעמים הן מרגיעות וממתנות סימפטומים וגוררות של מחלות שונות: בעיות בכבד, בעיניים, בעיות לפני לידה ובלידה, בעיות של פוריות, מחלות נפש קשות, אולקיס, צהבת ילודים, לחץ דם גבוה ועוד ועוד.

עשירות וגם שידוכים

רבנים מכל החוגים שולחים אנשים אל האבנים התורניות, בעלות כוחות ריפוי וגם כוחות סגוליים. יש אבן לשידוכים, יש גם אבן לעשירות. כן, זו היא עין החתול.

■ וזה עוזר?

"תראי, אף אחד לא בא לספר לי שהוא זכה בפיס". אומרת גילה "בכלל, אנשים יש להם נטיה לא לבוא ולספר, את יודעת שזה עוזר להם כי הם שולחים קרובים וחברים. הקליניקה הזו מלאה, בלי פרסומת: אנשים מביאים אנשים.

על עין החתול, דווקא היו כמה מקרים שידעתי. היה אדם אחד שהתקשר ואמר לי: לפני שנה קניתי אצלך עין החתול, היא היתה בכיס שלי ואבדה לי במקוה. אני רוצה לקנות חדשה. הסתכלתי ביומן ואמרת לי תבוא בשבוע הבא. אבל הוא אמר לי: לא, היום. האדם הזה היה אבוד ונשאר אבוד, אבל מאז שהוא לקח את האבן היתה ברכה. מאז שאבד אותה במקוה, לא היה לו אפילו כסף לחזור הביתה.

אישה אחת, פאנית במקצועה, באה לקנות את האבן לקרובה שלה, כי האבן עזרה לה מאד. שאלתי אותה: 'את הרי גם קודם היית פאנית מצליחה אז מה קרה אחרי האבן?' והיא אמרה לי שהיא הרגישה ברכה: אנשים החזירו לי חובות ישנים, לא ביטלו תורים... איך אני יודעת מזה? כי לכל ילד שמתחתן היא נוחתת אבן כזו.

את אבן השידוכים נתנו לכל מי שבקש ובקשנו: תזמינו אותנו לחתונה, אבל לא יכולנו לעמוד בקצב ההזמנות.

פעם אחת הייתי בחנות תכשיטים של אחת מחברותי, היתה שם בתה של המוכרת עם חברה שלה, לאותה חברה היה אח "תקוע" והיא לקחה אבן לאח שלה. אחרי שלושה שבועות פגשתי אותה שם בוחרת שעוני זהב לכלה החדשה."

יש מי שיועד איך לנצל את הכוחות האלו ולעזור איתם לציבור. בחדר של גילה גבריאלוב עוברים סיפורים רבים, קצרים וארוכים, קשים ופשוטים - והאבנים מושכות את האנשים אליהן, הן מספרות את סיפורם, הן נותנות להם תמיכה, הן מרגיעות, מעודדות, מוסיפות כוח וחיוק.

בורא עולם נתן לנו מתנות נפלאות כל כך הטמונות באבני החן היפות, כדאי לגשת אליהן. ■

